

La Veu de Benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 26 d'abril de 1996 • Núm. 35 • Any II • 100 ptes

Sant Vicent Ferrer va predicar a Benicarló

pag 3

La temporada de bàsquet finalitza amb
la derrota dels equips benicarlandos

pàg 13

Victòria èpica del C.D. Benicarló
al camp del Sogorb

pàg. 12

Finalment l'alcalde
contesta al ple les
preguntes de l'oposició

pag 6

SUMARI

✓ Local

- P.3. Ple a l'Ajuntament
- P.4. Sant Vicent Ferrer predicà a Benicarló (1)
- P.5. **Darrera la gatera:** Polèmica inútil

✓ Societat

- P.6. Entrevista amb Jaume Cabré
- P.6. **El telèfon del ciutadà**
- P.7. XVI Cicle: més música
- P.8. **El Mussol:** L'ermita de sant Gregori

✓ Cultura

- P.9. L'Associació Cultural Alambor presenta el núm. 13 de Passadís

P.9. **La nostra cuina:** Crema catalana

P.10. **Els dies gloriosos:** El filòsof

P.10. **Llibres:** Un món de simis

✓ Medi Ambient

P.11. **La nostra botànica:** Nabiu

P.11. **El futur del present:**
LLauradors o jardiniers?

P.11. **Llibre:** Gaia

✓ Esports

P.12. **De diumenge a diumenge:**
Victòria èpica al camp del Sogorb

P.12. **En Off-Side:** Som(os) valencian(o)s de primera

P.13. **Basquet:** El C.B. Benicarló

finalitza la temporada amb derrota.

Una altra derrota del Mobel Record.

L'equip cadet es queda a un pas de la següent eliminatòria

P.14. **La claca:** Al bon temps, bona cara

✓ Agenda i serveis

P.15. **Els mots encreuats.**
Agenda i serveis

✓ Última

P.16. **Ni creix ni meix:** De nanos i cabuts

Edita

Associació Cultural
la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12580 Benicarló
☎ 47 53 60

Directora

Cristina Garcia Grau

Sots-directora

Maria Josep Arayo

Consell de Redacció

Àlex Gozalbo (Esports)
Noemí Oms (Societat)
Josep San Abdon (Cultura)
Francesc Anyó (Lleure)

Col·laboradors

Joan Gregori, Àlvar Anyó
Josep Ferrer. Lo Manifasser
José Miguel Cornelles
Antonio Sánchez
Anna Pujol, Toni Fibla
Vicent Arnau, Joaquim Bueno
Carles Lluch, Joanvi Vallés
Joan Manuel Ferrer
Francesc Delcastillo
Rodolfo Serrano

Fotografia

José Manuel Herrero
Pilar Diago

Administració, subscripcions

Publicitat
☎ 46 03 38

Maquetació

© Tirant lo Blanc i Oyara, Loverg

Dipòsit legal: CS- 242-95

Imprimeix

Grèvol. Pl. Constitució, 5

La Redacció respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La redacció es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies, per motius d'espai. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i núm. de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

El termini per presentar setmanalment les col·laboracions acabarà dimarts.

La *Veu de Benicarló*, surt cada divendres.

Editorial

Clavegueres

Açò de les clavegueres sembla que no s'acaba mai, durant tota la setmana es parla dels resultats de les anàlisis que el regidor de Medi Ambient va demanar fer, les quals superen en 10 vegades el límit màxim de contaminació permesa. Ni aquestes xifres fan espavilar l'equip de govern que encara no ha fet cap declaració seriosa sobre el tema. Esperarem, com sempre.

Ple

Per fi l'alcalde ha donat resposta a les preguntes de l'oposició. Independentment del fet que aquestes respostes arribaren fora dels terminis que estableix la legislació, el que cal destacar, per impresentable, és el contingut (inexistent) d'alguna de les respostes, en especial la que es referia a un tema tan important com és la neteja dels nostres carrers. L'alcalde no va saber donar una resposta seriosa i coherent, i intentant fer una "gracieta" només ha demostrat el poc interès que té pel tema. L'alcalde ha d'aprendre a respectar els representants d'una bona part dels ciutadans d'aquesta ciutat, encara que tinga la majoria absoluta. Esperarem, com sempre.

Cartes dels lectors

Metamorfosi?

En aquest primer mes de la primavera hem observat molts fenòmens que afecten la nostra fauna i flora. Els "ocellets" buscaven la seua parelleta desesperadament i alguns no ho aconseguen, com al conte del "patito feo". Però en aquesta ocasió la **gavina** ha lligat amb els **canaris**, estranya parella, no?... però tant se val, la natura és així!! Firmat ja el contracte de fidelitat matrimonial, el nostre "polígam" albatros vol més parelletes. Així per a aconseguir-ho, el nostre albatros (com els **cucs de seda** que canvien a **papallones**) ha sofert una **metamorfosi**. Ha canviat de cuc a **capoll**, com a pas previ de convertir-se en papallona i tenir un aspecte més tètric. Ara a la nostra papallona li han sortit a les ales uns bonics gravats en forma de quatrí barrada (vés a saber amb qui voldrà festejar) i revoloteja amb una varietat que s'anomenen **poloneses-convergens**, i per a fer-se amics parlen el mateix idioma "en cercles reduïts", totes les papallones defensen la unitat de la llengua que parlen, excepte una que encara està en estat de "capullo" perquè està infectada pel virus Lizonso. A causa d'això no pot lligar amb les altres ni tenir experiències més plaenters. Aquestes PPllones han canviat també la seua mentalitat nacional per federal a causa de la metamorfosi. Fins ací tot seria normal i positiu si no hagués sigut tan artificial aquest canvi. Però desgraciadament la primavera s'acabarà i les papallones es tornaran cucs.

NOTA: Tots els personatges són ficticis i cap cuc, papallona o capoll ha estat maltractat.

JOAN CARLES ADELL I FERRER
DI NÚM. 1º 192774 (BENICARLÓ)

Segons un informe de secretaria general l'alcalde ha estat incomplint la llei

L'alcalde Jaime Mundo durant el ple

REDACCIÓ

Un ple que va discórrer d'una manera prou insulsa (amb la salvetat de la no aprovació de les actes per part de l'oposició) a causa d'un ordre del dia que no portava cap punt "sucós", va acabar amb un intens i interessant torn de precís i preguntes.

Tiller: "Espero que haja après la lliçó i per a propers plens ens adrece les respostes a les nostres preguntes en els terminis establerts per la llei, i no ens tinguem que veure obligats a anar als tribunals".

Durant el ple, la secretària general de l'ajuntament va llegir l'informe que l'oposició li havia demanat sobre el termini que l'alcalde té legalment per a contestar les seues preguntes. La secretaria va donar la raó als representants de la UPV i el PSOE, en afirmar que l'alcalde ha de contestar al mateix ple o si té una causa justificada, al ple següent, o bé per escrit 10 dies després de la sessió. Sobre aquest tema es van pronunciar els representants de l'oposició fent les següents afirmacions. J.R.Tiller: "Espero que haja après la lliçó i per a propers plens ens adrece les res-

postes a les nostres preguntes en els terminis establerts per la llei, i no ens tinguem que veure obligats a anar als tribunals". Enric Moya: "¿Amb quina força moral se'ls pot demanar als ciutadans de Benicarló que acomplisquen amb els seus deures cívics: pagar impostos, respectar el codi de circulació, etc, si la primera autoritat d'aquest poble no acompleix la normativa vigent? Reflexione, sr, alcalde!".

Enric Moya: "¿Amb quina força moral se'ls pot demanar als ciutadans de Benicarló que acomplisquen amb els seus deures cívics: pagar impostos, respectar el codi de circulació, etc, si la primera autoritat d'aquest poble no acompleix la normativa vigent? Reflexione, sr, alcalde!".

Després de les intervencions de l'oposició, l'alcalde sembla que ha rectificat i cosa estranya va respondre oralment a la majoria de les preguntes fetes a la mateixa sessió (tota una novetat per als pocs assidus assistents als plens).

El PSOE local va passar a replicar les respostes a les seues preguntes del ple de l'11 de gener. Cal destacar que pel retard a contestar les preguntes per part de l'alcalde vam tornar a sentir parlar de temes tant passats com el problema amb les cistelles de Nadal i les famoses 5000 pessetes de compensació (que per cert es va afirmar que encara no s'han cobrat). També es va interpel·lar l'equip de govern sobre en quin punt es troben les negociacions amb els funcionaris i personal laboral de l'Ajuntament, a la qual cosa, el sr. Cuenca, va respondre: "El problema del conveni és principalment econòmic i radica en la pèrdua d'un punt i mig del poder adquisitiu".

La UPV va replicar a les preguntes de l'11 i 25 de gener. Va destacar que el seu

representant, X. Rodríguez va demanar que es faça efectiva la sentència del tribunal suprem sobre les retirbucions dels regidors i que la seua aplicació no tenia res a veure amb que el PSOE tinga un recurs pendent. Per fi vam sentir per boca del mateix alcalde un "sí" a la pregunta de si està incomplint sistemàticament la llei per no adreçar-se a qui ho sol·licita en valencià. El sr. Rodríguez va indicar el cinisme i el desinterés amb què actua l'equip de govern ja que des de fa un mes les convocatòries de comissions que abans rebia en valencià, ara li les envien en castellà.

La nota còmica de la nit: la resposta de l'alcalde a la pregunta sobre la brutícia dels carrers de la ciutat (la UPV proposava irònicament l'eslògan *Benicarló més brut*). La resposta de l'alcalde era: "No comparto sus opiniones sobre el cambio de eslogan. No tuve ocasión de verle en la presentación de la nueva barredora, a la que estaba invitado, a pesar de su supuesto interés por la limpieza".

La nota còmica de la nit va ser la resposta que l'alcalde va adreçar al portaveu de la UPV a la pregunta sobre la brutícia dels carrers de la ciutat (la UPV proposava irònicament l'eslògan *Benicarló més brut*). El sr. Rodríguez va llegir literalment aquesta resposta de l'alcalde: "No comparto sus opiniones sobre el cambio de eslogan. No tuve ocasión de verle en la presentación de la nueva barredora, a la que estaba invitado, a pesar de su supuesto interés por la limpieza". El regidor de la UPV va indicar a l'alcalde que no li havia respòs la pregunta i que no tenia res a veure anar a la presentació d'una agra-nadora amb el seu interès per millorar la qualitat de vida dels benicarlondos.

Sant Vicent Ferrer predicà a Benicarló (1)

RAMON PARÍS I PENYARANDA

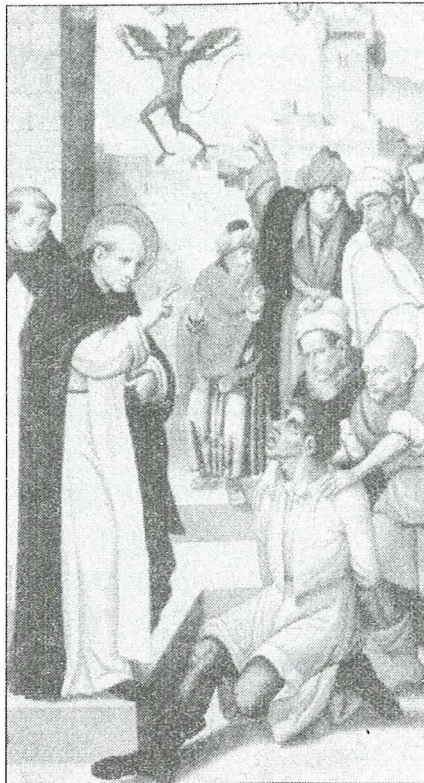
En el conjunt de documents que s'han publicat en el volum 4 d'*Arxiu de Textos Catalans Antics*, n'apareix un d'inèdit, transcrit i estudiat per Josep Perarnau que tracta sobre la Compilació de Sermons de sant Vicent Ferrer. Entre els sermons referenciats es troba el que va fer el sant a Benicarló en ocasió d'un dels seus viatges.

El manuscrit que en dona fe correspon al volum 477 de la Biblioteca de Catalunya, de Barcelona

El manuscrit que en dona fe correspon al volum 477 de la Biblioteca de Catalunya, de Barcelona. En el seu estat actual, el volum es presenta enquadernat amb pergamí llis, la superfície de coberta del qual amida 207 x 148 mm. En el lloc, també llis, es troben les inscripcions següents: 49 / *Sixillat / Varii Ser- / mones / ms.*; i en la part inferior del mateix lloc 145 / 477 / 477. El cos del volum consta ara de 162 folis de paper, numerats recentment amb llapis; la superfície és de 200 x 141; és constituït de nou plects.

Josép Perarnau fa constar en la transcripció del document: tema, íncipit, esquema i èxplícit. I dades complementàries, bàsicament: a) lloc on el sermó fou pronunciat; b) data, tan cronològica com litúrgica, i aquesta d'acord amb el missal propi de l'ordre dominicà; c) fragment bíblic real al qual fa referència; d) existència d'una peça bàsicament idèntica en les recopilacions impreses dels segles XV i XVI.

Transcripció resumida del text del sermó de sant Vicent Ferrer a Benicarló

Guariment d'un endimoniat per sant Vicent Ferrer, taula d'un retaule del Mestre del Grifó (s XVI)

FF 28V - 31R. «SERMO FACTUS IN EODEM LOCO DE BENICARLÓ IN DIE TRINITATIS XVII DIE JUNI (!) ET EST 2US SERMO. *Nemo potest hec signa facere que tu facis.* Johannis. 3. capitulo originaliter et in euangelio statim recitato scribitur verbum istud. *Inc.*: Festum gloriose sante ac eterne trinitatis... (29r)... *ideo deus uidens quoad de semet ipso nos non possumus habere directionem (?) dedit nobis signa diuersa per que creature possint venire in cognitionem aliqualem trinitatis... videamus quad signum dedit nobis, dico quod tria dedit nobis signa. Primo, in nostra anima rationali, 2, in nobili creatura corporali, 3, in bona vita spiritali... Exp.: ...que tu facis. Et sic finit sermo noster. Deo gracias.»*

A la vista d'aquesta transcripció condensada feta per Josep Perarnau, observem que el sermó fet a Benicarló es troba manuscrit en els folis 28 verso, 29, 30 i 31 recto. del volum abans esmentat. La traducció de l'anterior paràgraf a la nostra llengua és:

«Sermó que tingué lloc en el mateix lloc de Benicarló, en la festa de la Trinitat, dia 17 de juny [de 1413], i es tracta del segon sermó. *Ningú no pot fer els senyals que tu fas...*

«Sermó que tingué lloc en el mateix lloc de Benicarló, en la festa de la Trinitat, dia 17 de juny [de 1413], i es tracta del segon sermó. *Ningú no pot fer els senyals que tu fas...* (Joan, cap. 3 en l'original i en l'evangeli que acabem de recitar està escrita aquesta paraula). *Comença*: La festa de la santa, gloriosa i eterna Trinitat... per tant, Déu, veient que nosaltres no podem tenir concepte sobre ell mateix, ens donà diversos signes pels quals les creatures poguessen arribar a un cert coneixement de la Trinitat... Vejam quin senyal ens donà. I jo dic que ens donà tres senyals. En primer lloc en la nostra ànima racional, en segon lloc en la nostra creatura corporal, i en tercer lloc en la bona vida espiritual. *Acaba*: ... *que tu fas*. I així acaba el nostre sermó. Gràcies a Déu.»

- a) Benicarló
- b) 1413, 18 de juny. *In festo sancte Trinitatis*, MP, f. 110c
- c) Io 3, 2. Evangeli de la festa acaba da d'esmentar.
- d) Edicions II. *De sancta Trinitate, sermo secundus.*

MAESTRAT 106.2 F. M.

cristal - 1, s.l.

Alumínios

Persianas

Cristales

Àngel Gilabert Rodríguez

Corts Valencianes, 15 baixos
Teléfono y Fax 986 42 11 97

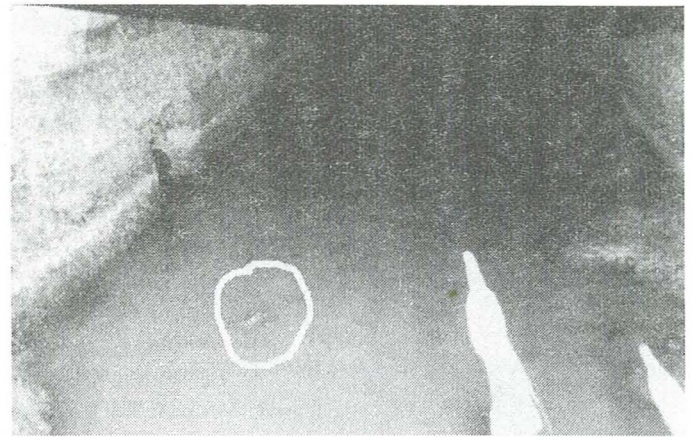
02090 BENICARLÓ (Cataluña)

Foto denúncia

Què, penseu que açò és la gola d'un llop o és el tunel dels terrors?

Dones no aneu massa mal encaminats, encara que no és ni una cosa ni l'altra. La veritat és que fa pànic, no per la foscor sinó per la pudor horripilant que allí fa i pels cagallons que com el que hem encerclat (això sí, a la foto) circulent tant lliurement com "Pedro por su casa". No, no és que ens sàpiga greu aquest transit pesat de mercaderies, el problema és el lloc per on circulen (a quatre pams de la platja) i la contaminació que pot generar perquè, on us penseu que va a parar tota aquesta merda quan sobrix?

I després només ens cal escoltar que aquesta claveguera que estem veient no existeix. Patètic.

Si vols veure la teua Foto-denúncia publicada ho pots fer enviant-la a la Veu de Benicarló c/ Sant Francesc, 95

darrera la gatera

↳ XIMO BUENO

Polèmica inútil

El passat dilluns 22 d'abril es va commemorar el Dia Mundial de la Terra, on les organitzacions ecopacifistes, associacions de veïns, ONGs, etc van aprofitar la celebració per tal de divulgar la greu problemàtica ecològica del nostre Planeta i intentar augmentar una mica més la consciència medi ambiental dels seus habitants.

Però aquesta diada, i d'altres semblats, de poc serveixen si els polítics no volen assumir les seues responsabilitats en temes medi ambientals, i d'una per totes són conseqüents i van arraconant les paraules per tal de passar a l'acció tant des del nivell global/Planeta Terra com del nivell local/terme municipal.

Per això cal considerar com força inútil la polèmica generada entre el regidor de Medi Ambient de la UPV i l'equip de govern municipal del PP sobre el tema de la bandera blava per a la platja del Morrongo; i no perquè Xavier Rodriguez, responsable de l'àrea de medi ambient de Benicarló, no tinga tota la raó en aquest assumpte, sinó perquè l'actitud dels regidors populars s'ha fonamentat en voler amagar la realitat davant l'opinió pública amb certes argumentacions que no es sostenen en peu de cap de les maneres, i que només fan que augmentar la confusió, el malestar i la desconfiança tant del mateix regidor de medi ambient com de la resta de ciutadans que no entenen el que està

passant.

Així, per molt que Eurne Roca, Jaume Mundo i d'altres membres del PP intenten posar una cortina de fum sobre l'assumpte només per aconseguir una senyera blava de la Unió Europea, no poden ni ignorar ni amagar la greu situació mediambiental que hi ha a la zona del Morrongo, i ni molt menys voler fer combregar amb rodes de molí a tots benicarlondos per tal d'encobrir que només per irresponsabilitat i desídia de l'equip de govern municipal del PP, en no fer cap cas a les recomanacions d'actuacions urgents realitzades l'any passat per la Conselleria, enguany possiblement Benicarló no gaudirà d'una bandera blava a la platja del Morrongo..

La bandera blava no soluciona el problema greu de fons de Benicarló, que és la necessitat urgent que té de comptar amb una depuradora d'aigües residuals

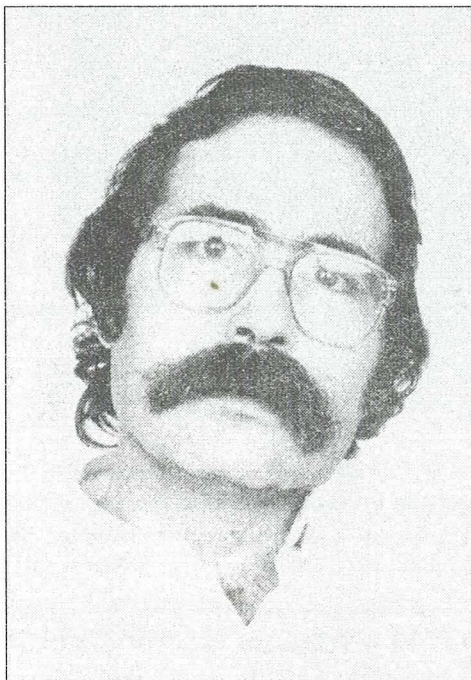
Però aquesta polèmica igualment és gratuïta i estèril perquè malgrat tot aquesta bandera blava no soluciona el problema greu de fons de Benicarló, i que és la necessitat urgent que té de comptar amb una depuradora d'aigües residuals. Així finalment totes les aigües, tant residuals com pluvials, serien canalitzades correctament amb una xarxa actualitzada fins a aquesta depuradora per tal de ser netejades i si és possible reutilitzades per part de l'agricultura, la indústria, etc.

Al programa electoral del PP s'afirmava la seua aposta pel medi ambient i els seus membres han d'assumir aquesta obligació política i afrontar amb "soluciones" la situació mediambiental de Benicarló

Per això com que també al programa electoral del PP s'afirmava la seua aposta pel medi ambient, els seus membres han d'assumir aquesta obligació política i afrontar amb "soluciones" la situació mediambiental de Benicarló: agilització de l'entrada en funcionament de l'abocador de residus sòlids urbans amb la seua corresponent planta de reciclatge, regulació de l'eliminació dels residus industrials, substitució de l'actual xarxa de clavegueres municipals, control de les aigües residuals industrials, incentivació pública per a la instal·lació al polígon industrial d'empreses no perilloses ni contaminants, afavorir la recollida selectiva en origen, tancament de tots els abocadors il·legals del terme, creació de més zones verdes, ampliació de la xarxa de clavegueres i aigua potable fins a totes les urbanitzacions del terme, etc.

La ciutat no mereix que persones tan poc sensibilitzades amb les qüestions mediambientals tinguen en les seues mans el poder absolut de marcar les directrius per tal d'afrontar amb solucions vàlides i progressistes les necessitats ecològiques que té Benicarló i la seua comarca.

Entrevista amb Jaume Cabré

JOSEP M. SAN ABDON

Jaume Cabré és un dels nostres novel·listes més destacats, ha estat guardonat amb els premis més importants de la literatura catalana; "Victor Català", "Joaquim Ruyra", "Sant Jordi", "Prudenci Bertrana", "Premi Nacional de la Crítica", novel·les com "La teranyina", "Fra Junoy o l'agonia dels sons" o "Senyoria", donen categoria a qualsevol literatura, a més ha fet una important carrera com a guionista de televisió amb sèries com "La Granja" o "Estació d'enllaç". Amb ell hem parlat per a *La Veu*.

Sembla que la música té molta importància en la seua obra.

Sí, és molt important, segurament la base de la necessitat artística em prové de la música, i segons com m'interessa més la música que la literatura, encara que per

les circumstàncies he acabat canalitzant l'expressió artística a través de la literatura i no de la música, però per raons de context, de naixement, de família, jo en aquests moments hauria de ser pianista.

Podríem dir que les seues novel·les són una reflexió sobre el poder?

Sí, el que passa és que també ho he vist a posteriori, és un tema recurrent, a "Fra Junoy" hi és, a "Senyoria" hi és, a "La teranyina" hi és, i a altres novel·les també hi és. Suposo que és una metàfora de les relacions humanes, que es basen en el poder, tu faràs la meua, tu faràs el que jo et dic...siguin les relacions del tipus que siguin i aleshores quan entrem en les relacions amb un grup, aquesta relació de poder es veu molt més clara perquè llavors entra l'aspecte econòmic. Però no és que jo em plantegi quines relacions de poder faré, sinó que surt, perquè a "Fra Junoy" mateix és allò de dir, el qui té el poder espiritual, té el poder total sobre la persona perquè al mateix temps té el poder material, aquell és el qui mana.

Fins a quin punt la personalitat de l'actor influeix en el desenvolupament del personatge?

Sí que influeix la personalitat de l'actor, un personatge et dona més possibilitats perquè l'actor te les ofereix, a "Estació d'enllaç" per exemple, hi ha l'actor que fa d'Eduard, Ramon Madaula, que és molt contingut, Josep Me Pou, el que fa de Manel és molt més extravertit, i els seus personatges un l'ha fet extravertit i l'altre l'ha fet contingut i nosaltres hem aprofitat la contenció de l'un i l'extraversió de l'altre, a un per a ficar-se en tots els merders del món i a l'altre per a tenir una sèrie

d'històries que només mig explica i queda un halo de misteri en aquest personatge que ens interessa conservar-lo, però en un moment determinat el poses en la situació de Manel i entrem en una situació de comèdia. El físic, la personalitat de l'actor i la manera com el van treballant, repercuteix en el personatge, al començament escrivies en abstracte, però quan veus a l'actor ja comences a escriure pensant en ell.

La meua darrera novel·la és complexa, perquè és moltes coses, està situada ara i és una reflexió sobre el final de segle, d'una persona que ha viscut tots els canvis que hi ha hagut en aquest final de segle i intenta explicar-se'ls

Ens pot parlar de la darrera novel·la que ha escrit?

És una novel·la complexa, perquè és moltes coses, està situada ara i és una reflexió sobre el final de segle, d'una persona que ha viscut tots els canvis que hi ha hagut en aquest final de segle i els ha viscut intentant explicar-se aquests canvis i les contradiccions que suposa viure tants moments diferents des de l'època d'un resistencialisme vivencial contra el franquisme, fins a una època en què les il·lusions han canviat cap a una realitat més individualista, i la mateixa persona ha passat per aquí, per tant ha hagut d'acceptar-ho o no. És la història d'aquesta evolució de la societat en els individus.

EL TELÈFON DEL CIUTADÀ

✓ Lamentablement el tram de carretera entre Benicarló i Vinaròs s'ha tornat a cobrar més víctimes. ¿Quan les autoritats d'aquest país se n'adonaran de la perillositat d'aquesta zona de la carretera i prendran les mesures necessàries per canviar-la?

✓ Em sento profundament indignat perquè aquesta setmana en un dels accidents haguts a la pujada al coll d'Alcalá, on hi va haver un accident frontal entre dos camions, va quedar interromput el trànsit i ens van desviar per l'autopista des de Torreblanca a Benicarló i a l'arribada al peatge de Benicarló vam haver de pagar. Aumar, com més desgràcia hi ha a les carreteres del País Valencià, més s'enriqueix.

El vostre telèfon és el 47 53 60

Hem posat a la vostra disposició un contestador automàtic perquè hi deixeu les vostres opinions, queixes i suggerències. Cal que deixeu el vostre nom i número de document d'identitat (aquestes dades seran confidencials i només es publicaran si ho especifiqueu)

XVI CICLE: MÉS MÚSICA

Els alumnes del conservatori que hi van participar, **Blanca Ferrer, Nuria Sánchez, Davinia Mérida, Eloina Vidal, M. Carmen Gellida, Eduardo Brau i Anselmo Segarra**, tots ells entre 3r. i 5é curs de piano són les futures promeses d'aquesta especialitat. Molt ficats en els pentagrames dins encara d'un nivell acadèmic, sí que vull destacar l'actuació de M. Carmen Gellida amb molta soltesa en la seua obra i també a Anselmo Segarra, que es vislumbra amb un futur gran pianista. Varen actuar baix la coordinació de les professores M. Teresa Folch

convencionals, i ficant a prova en algunes peces els seus registres més aguts. Obres com "La Dama d'Aragó", "Ros ton caben blau, ton vestit" o "El majó discret" volen expressar que cantar piano és difícil d'executar i fàcil d'grair des del seient com va demostrar-ho el públic amb els seus aplaudiments.

Gemma ens va obsequiar a més a més amb una obra de Xavier Montsalvatge. El pianista Carles Puig va donar tot el protagonisme a la soprano, però encara que en un segon pla ens va demostrar que és una figura de l'instrument.

Potser l'Organisme de Cultura podria haver-hi posat preu a l'entrada en aquestos dos concerts, almenys tindria alguna cosa recollida per anar pensant en adquirir un piano, que ja li toca l'hora.

Segueix la música en Primavera. El passat dissabte 20 d'abril els alumnes de piano de l'escola de música "Ciutat de Benicarló", ens van obsequiar amb un recull d'obres molt diverses d'autors com Ludovic, Albéniz, Chopin, Costa Nogueras, Galos i Ketelbey.

i Mercedes Candel.

Diumenge 21 d'abril la soprano de Benicarló Gemma Roig acompanyada al piano per Carles Puig, va oferir un recital d'aquells que fan afició

El diumenge 21 d'abril la soprano de Benicarló Gemma Roig acompanyada al piano per Carles Puig, va oferir un recital d'aquells que fan afició; amb obres de M.Garcia Morante, Toldrà, Mompou, M.Salvador, Lamotte de Grignon i Granados, Gemma va anar pels camins de la expresivitat melòdica cançons, populars catalanes amb una molt mesurada interpretació, fugint dels esquemes més

Seguirem informant del XVI Cicle de Concerts de Primavera 96, amb la Banda Juvenil el dia 27, i el Valencia Brass Quintet el 28, actuació estelar del Cicle

Seguirem informant del XVI Cicle de Concerts de Primavera 96, amb la Banda Juvenil el dia 27, i el Valencia Brass Quintet el dia 28, actuació estelar del Cicle.

MINISTRIL

REGIO

de divendres a dilluns
• Fuera de onda

La Veu de Benicarló
el setmanari que més parla

estudio

Amé

Fotos en una hora

Atención novios, regalamos un sensacional video de boda

Plaza Mercado, 1 Tel. y fax 47 14 32 • 12580 Benicarló

el mussol

L'ermita de Sant Gregori

El mussol en una de les seues volades pel terme va anar a parar a l'ermita de Sant Gregori per tal de visitar aquest lloc emblemàtic de la ciutat, sobretot ara que s'ha acosta la diada d'aquesta festa amb la seua corresponent romeria, missa, paradetes, paelles, paperines de confits... tot per tal de venerar els benicarlandos a un dels seus sants més estimats, encara que només siga un dia a l'any per a xalar.

El mussol després d'observar les instal·lacions que envolten l'ermita i comprovar el nivell d'ús que tenen, creu que l'ajuntament hauria de preocupar-se una mica més per tal de millorar-les, no només a nivell de la seua conservació i manteniment periòdic sinó també en quan a la seua possible ampliació.

El mussol està convençut que Sant Gregori és un dels pocs indrets, per no dir l'únic del terme, que Benicarló es pot oferir com a zona d'oci amb un mínim de serveis públics com aigua potable, lavabos, taules, fogons, bar, zona d'ombra...

rir com a zona d'oci amb un mínim de serveis públics com aigua potable, lavabos, taules, fogons, bar, zona d'ombra... i per això tant ciutadans particulars com entitats, associacions, etc utilitzen aquest lloc per a celebrar les seues festes durant tot l'any.

Sant Gregori és un dels pocs indrets, per no dir l'únic del terme, que Benicarló es pot oferir com a zona d'oci amb un mínim de serveis públics com aigua potable, lavabos, taules, fogons, bar, zona d'ombra...

Per això tothom ha de valorar com molt positives les actuacions que l'Ajuntament i els amics de Sant Gregori han realitzat els últims anys per tal de millorar aquest espai emblemàtic de la ciutat, però el mussol també creu que cal enriquir-lo encara més, sobretot plantant a la zona de darrera de l'ermita uns quants

arbres de fulla caduca, tipus lledoner de creixement ràpid i de gran ombra, per tal de substituir els pins que per culpa de la contaminació i la manca d'aigua han desaparegut, deixant al bellmig un espai de solana infrautilitzat quan pica el sol, ja que les oliveres encara tardaran unes quantes dècades per a poder fer-hi una mica d'ombra. Tampoc estaria gens malament instal·lar el reg per goteig amb la finalitat que tots els arbres allí plantats puguen gaudir d'aigua regularment.

Ara bé, el mussol creu que on s'ha d'actuar urgentment és en l'ampliació de Sant Gregori, així, o bé a través de l'Ajuntament dins dels seus pressupostos municipals o bé gràcies als amics de Sant Gregori a partir d'una una col·lecta el dia de la festa, haurien de comprar els terrenys d'ametllers que hi ha a la part de baix per tal d'augmentar la zona d'espai públic i així emobllir l'ermita de Sant Gregori amb més instal·lacions per a lleure dels benicarlandos i forasters, i sobretot per tal que el 9 de maig la gent no haja de menjar-se el seu plat de paella envaint els terrenys particulars dels voltants.

La Veu de Benicarló

El teu setmanari Sense afonies *Subscriu-t'hi*

Fitxa de subscripció

NOM _____ COGNOMS _____
 DOMICILI _____
 POBLACIÓ _____ CP _____ TEL. _____

Se subscriu a *La Veu de Benicarló*, per l'import de: 4.680 pts (52 números, anual, bonificació 10%), 2.470 pts (26 números, semestral, bonificació 5%) prorrogable si no hi ha ordre en contra. Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 1.000 ptes semestral o 2.000 ptes anuals.

Forma de pagament: Domiciliació bancària Xec bancari nominatiu adjunt

Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària o el xec nominatiu per 4.680 pts (52 números, anual) o 2.470 pts (26 números, semestral) a **Associació Cultural la Feram de Benicarló** (C/ Sant Francesc, 95 Casal Municipal • 12580 Benicarló)

Signatura: _____, _____ d _____ de 199

Domiciliació bancària

BANC/CAIXA _____
 ADREÇA _____ POBLACIÓ _____ CP _____
 NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE _____

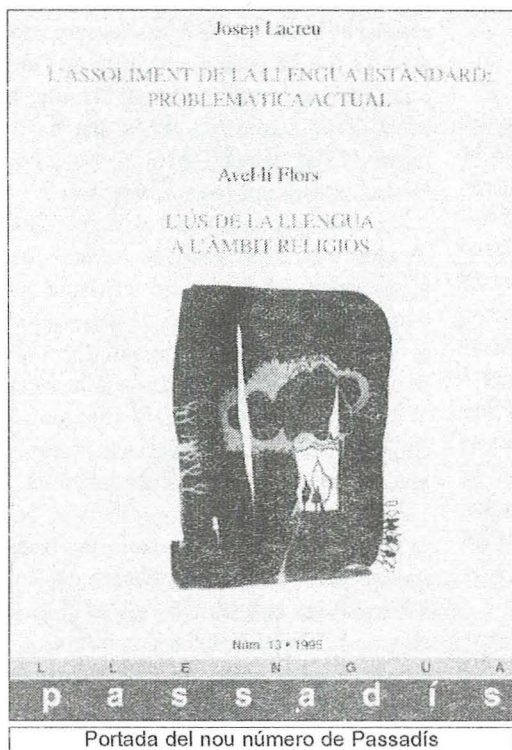
Codi de Compte Entitat _____ Sucursal _____ Control Compte número _____

Senyors: els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de subscripció a *La Veu de Benicarló*.

Signatura: _____, _____ d _____ de 1996

L'Associació Cultural Alambor presenta la publicació de Passadís núm. 13

la Secció de Llengua de l'Associació Cultural Alambor l'any 1989.

Josep Lacreu en aquesta ocasió formula propostes encertadíssimes per dotar-nos d'una llengua plenament funcional

Ramon París ens explicava que "ara publiquem les dues primeres conferències. *L'assoliment de la llengua estàndard: problemàtica actual*, és un text excel·lent de Josep

REDACCIÓ

L'Associació Cultural Alambor presentarà el proper dimarts dia 30 d'abril la seua darrera publicació, el número 13 de *Passadís, quadern de lletres*. L'acte se celebrarà a la sala de conferències de la Caixa Rural a les 20,30h. i comptarà amb la presència dels autors de les dues ponències publicades, Josep Lacreu i Avel·lí Flors. Així mateix s'espera la participació en la presentació de l'autora de les il·lustracions, Mercè Espiell.

L'Associació Cultural Alambor presentarà el proper dimarts dia 30 d'abril la seua darrera publicació, el número 13 de *Passadís, quadern de lletres*

Segons ens explica el coordinador d'aquesta publicació, Ramon París, aquestes conferències publicades es van realitzar a Benicarló dins el marc del les I Jornades sobre l'ús de la llengua que va organitzar

Lacreu, un dels professionals més lúcids i que més sorprén per la seua capacitat tecnicolingüística a l'hora d'elaborar criteris eficaços des d'una visió global. En aquesta ocasió formula propostes encertadíssimes per dotar-nos d'una llengua plenament funcional".

La presència de l'idioma en la fe cristiana és un fet fonamental també per a la supervivència de la llengua

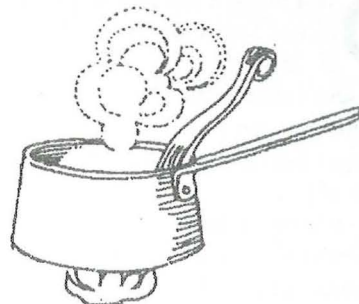
Pel que fa a la segona conferència afirmavaque: "*L'ús de la llengua en l'àmbit religiós*, d'Avel·lí Flors és un text d'un valor extraordinari perquè l'autor posa en relleu, amb el mestratge que el caracteritza, quina és la doctrina i la praxi lingüística des de la perspectiva religiosa, referida especialment al País Valencià. **La presència de l'idioma en la fe cristiana és un fet fonamental també per a la supervivència de la llengua**".

lo racó del coc

la cuina de Benicarló

LO MANIFASSER MAJOR

CREMA CATALANA

Amb aquestes postres hem d'anar amb cura per no convertir-les en farinetes difícils de digerir. Requereixen una cocció ben lenta, com les coses d'abans.

Apartarem una tassa de llet en la qual disoldrem una mica de midò per donar-li consistència a la crema. Hem de tenir prou consciència de no passar-nos-en, ja que perdria el punt just d'espessor. En una cassola a banda bullirem llet, un branquilló de canella i la pell d'una llimona. Mentre la llet agafa escalfor batrem els rovells de sis ous amb un got de sucre fins aconseguir una crema fina.

Amb una intensitat ben baixa començarem a remenar la mescla, poc a poc, i sempre en la mateixa direcció fins que siga ben calenta i comence a espessir.

Quan la llet siga cuïta la vessarem, colada, sobre els rovells batuts. fet açò ajuntarem la mica de llet amb midò que teniem preparada i ho tornarem a posar tot junt al foc. Amb una intensitat ben baixa començarem a remenar la mescla, poc a poc, i sempre en la mateixa direcció fins que siga ben calenta i comence a espessir. Hem d'evitar que arranque el bull perquè de ben segur se'ns tallaria la llet. Ho repartirem en recipients individuals i esperarem que es refrede.

Després de fer-li una crosta de caramel que és de ben agrair, ja tenim al punt una de les postres per excel·lència de la nostra terra.

Quan haja reposat una llarga estona podem cremar-hi sucre al damunt per fer-li una crosta de caramel que és de ben agrair, ja tenim al punt una de les postres per excel·lència de la nostra terra.

els dies gloriosos

JOSEP M. SAN ABDON

El filòsof

D'una manera discreta se n'ha anat el filòsof José Luis López Aranguren, el catedràtic d'Ètica que va abandonar la seua càtedra l'any 1965, en oposició a un règim de ben poca ètica. Després s'ha mantingut fidel a aquesta postura de ser crític amb el poder.

Recordo haver assistit una vegada a una conferència d'Aranguren, seria segurament els primers mesos de 1977 a València, el col·loqui que va seguir a la seua xerrada va ser d'una gran tensió, protagonitzat per membres de les diverses famílies del comunisme valencià, alguns d'ells perfectament integrats posteriorment en el poder, Aranguren va ser l'únic que va posar una mica de seny en aquell debat. El local on va tenir lloc la conferència era dirigit per l'inclit Manuel Àngel Conejero, i va saltar pels aires al cap d'unes setmanes com a conseqüència d'un atemptat de l'extrema dreta.

Aranguren ha estat un dels pocs intel·lectuals castellans que ha comprés el fet plurinacional de l'Estat Espanyol i ha tingut sempre molt bones relacions amb els intel·lectuals catalans. Tots ens hem quedat una mica orfes

Aranguren ha estat un dels pocs intel·lectuals castellans que ha comprés el fet plurinacional de l'Estat Espanyol, i ha tingut sempre molt bones relacions amb els intel·lectuals catalans; recordo la seua presència a la presidència d'un homenatge a Joan Fuster arran de l'atemptat que va sofrir el savi de Sueca. També estava en possessió de la creu de Sant Jordi. Tots ens hem quedat una mica més orfes.

Auto Escuela
DALMAUMiguel Dalmau Ibáñez
Ma. Dolores Bayarri Ramón

Seguros Generales

C/ Alcalá de Xivert, 5
Tel. 47 19 04

12580 Benicarló

llibres

JOSEP M. SAN ABDON

Un món de simis

Manuel Vázquez Montalbán. (1995).
Panfleto desde el planeta de los simios. Barcelona.
Ed. Crítica.

A "Panfleto desde el planeta de los simios" l'escriptor parteix de la hipòtesi que la cultura progressista s'ha quedat sense els seus imaginaris fonamentals, allò que separava clarament el que s'anomenava progressista del que s'anomenava reaccionari. L'home contemporani és com un simi supervivent a la civilització humana i que tingués por a recordar un perillós avantpassat que va desafiar excessivament a déus excessius i mitjançant la Raó va crear més monstres que arcàngels, metàfora agafada de les conegudes pel·lícules "El planeta de los simios" i "Retorno al planeta de los simios".

L'escriptor parteix de la hipòtesi que la cultura progressista s'ha quedat sense els seus imaginaris fonamentals, allò que separava clarament el que s'anomenava progressista del que s'anomenava reaccionari.

El llibre està dividit en diversos apartats, en el primer "Los sacerdotes nos han abandonado" exposa l'autor el paper del polític contemporani, que és una persona especialista, en qui delega el poder cada quatre anys i que necessita una sèrie de sabers complexos i complementaris, això el converteix en un gran xaman d'una religió hermètica i fa que molts ciutadans dimitisquen de la política.

"¿Y qué decir de los intelectuales?" és el següent capítol, en ell diu Vázquez Montalbán que l'intel·lectual sempre ha tingut dues opcions o reproduir les idees del poder o qüestionar-les, i que ara un dels problemes que té l'intel·lectual és saber qui és el subjecte del canvi. Tot i això una de les funcions que té l'intel·lectual en uns moments en què molts anuncien el final de la història és evitar des de la perspectiva d'una autèntica democràcia participativa que la

majoria siga silenciosa o silenciada.

A "Pero es que los dioses también se han marchado", planteja l'autor que després de l'enorme influència que tenia la religió a l'Edat Mitjana, els darrers cent anys l'Estat ha estat el substituït de Déu, i actualment mort Déu, mort l'Home, la nova dreta neoliberal pensa que ha de morir l'Estat, perquè mentre sobrevisca l'Estat, encara pot ressuscitar Marx.

Un altre capítol, potser dels més interessants, és "La teología liberal", on se'ns parla de l'exploració del Nord per part del Sud, i on apareix el nou subjecte històric, el Gran Consumidor i on se'ns planteja la necessitat de solucionar el conflicte Nord-Sud i la marginació cada vegada més accentuada d'amplis sectors socials en les ciutats del Nord.

El títol del capítol següent és ben explícit: "Los dioses se han marchado, nos queda la televisión"; l'home modern actua davant la televisió com els presoners de la caverna platònica i això explica el triomf a Itàlia, un país suposadament molt madur políticament, d'un personatge com Berlusconi.

El capítol que segueix es titula "Europa o el misterio de la Inmaculada Concepción". Europa ha estat un altre dels imaginaris construït després de la derrota dels feixismes, però fins ara només hi ha uns certs acords sobre una política de mercats i encara no s'ha superat la idea dels Estats-nació ni s'ha fet d'Europa una tercera via ètica i política dintre del joc de les relacions Nord-Sud.

En el darrer capítol "La reconstrucción de la razón democrática", davant de l'avanç de certs grups neofeixistes, propugna l'autor replantejar la idea de progrés amb el concurs d'aquelles forces socials, que puguen donar sentit a una esquerra necessària, ja que "No hay verdades únicas, ni luchas finales, pero aún es posible orientarnos mediante las verdades posibles contra las no verdades evidentes y luchar contra ellas. Se puede ver parte de la verdad y no reconocerla. Pero es imposible contemplar el mal y no reconocerlo".

Aquest llibre de Vázquez Montalbán, tot i escrit amb un cert to pamfletari, és una lúcida anàlisi de la realitat des del punt de vista d'un dels intel·lectuals d'esquerra més clarividents, escrit a més amb el punt d'ironia que li és característic.

la nostra botànica

JMASCLANS

Nabiu

(*Vaccinium myrtillus*)

Arbust d'uns 2-6 dm d'alçaria, sense pèls i tot ell ben verd, les branques i tot; branques anguloses, amb cantells sortits. Fulles caduques, ovades i agudes; finament dentades. Flors d'un blanc verdós o rosat, solitàries o de dues en dues; corolla penjant, d'una sola peça, en forma de gerreta. Fruit arrodonit, d'un negre blavenc; dolç i comestible. Florida: abril a juny; fructificació: juliol i agost.- Planta d'alta muntanya, que viu als Pirineus, al Montseny i al Penyalgosa. És espècie característica del matoll de neret i, a més, té una significació important a la pineda de pi negre. Centreuropeu i boreal.

llibres

GAIA

Edita: CODA (Coordinadora d'Organitzacions de Defensa Ambiental)
REVISTA ESTACIONAL
475 PTA

Una vegada consolidada la CODA com a coordinadora dels grups ecologistes i conservacionistes de l'estat, calia tenir un medi que informara i formara sobre les diverses qüestions ambientals, tractant-les amb la profunditat i la rigorositat que la nostra societat demana, no tan sols a nivell estatal sino també fense ressò dels avanços internacionals en aquest camp.

És aquesta una revista imprescindible per a tots aquells que volen aprofundir i formar-se en temes mediambientals

És aquesta una revista imprescindible per a tots aquells que volen aprofundir i formar-se en els temes mediambientals i que dia a dia té més subscriptors, la qual cosa demostra el gran interès que estan demostrant els defensors del medi natural.

el futur del present

ALVAR ANYÓ

Llauradors o jardiniers ?

No fa tant de temps, que una bona part de la població vivia de treballs relacionats, directa o indirectament, amb la terra. Actualment cada dia en són menys i els que queden pareix que fan nosa.

Si abans la nostra societat clavava les seues arrels en la terra, i se n'orgullia d'això, ara és al contrari: quan menys gent queda vinculada a la terra més modern és un país.

Per a la Unió Europea l'agricultura sempre ha estat un mal de cap, que es menja el 60 % del seu pressupost

Per a la Unió Europea l'agricultura sempre ha estat un mal de cap, que es menja el 60 % del seu pressupost per a omplir el mercat de productes excedentaris, molts dels quals resulta més econòmic comprar-los fora. En aquest desgavell s'ha basat la política agrària comunitària, els problemes que ha generat no cal recordar-los. Ara però la tendència està canviant. Després de reduir dràsticament la quantitat de llauradors, la Unió Europea, dona dues opcions als cabuts que volen continuar vivint de la terra: o modernitzen les seues explotacions al màxim, convertint-les en una espècie d'agro-factories on ells passaran de ser llauradors a tècnics especialistes de bata blanca. O bé poden convertir-se en jardiniers del territori de la Nova Europa i es dediquen a construir un nou paisatge per als urbanites del segle XXI.

Els de Brusel·les han pensat que en comptes de pagar als llauradors perquè produisquen unes collites, que després cal fer desaparèixer, fora bo que plantaren arbres, així d'aquí unes dècades tindrem fusta -que potser aleshores no n'hi haja enlloc i vaja cara- o si més no lleunya, que per al hivern mai fa nosa.

Llibreria • Papereria • Copisteria

Fotocòpies • Còpies de plànols • Enquadernacions
Còpies Color

Consumibles de la marca d'impressores HP

Pl. Constitució, 5 • Tel-fax 47 5698 Benicarló

ESTELLER IMPORT

Benicarló
47 17 08

Vinaròs
40 07 68

AUTO ESTELLER

Benicarló
47 17 08

Vinaròs
40 07 68

de diumenge a diumenge

↳ Alex J. Botines

VICTÒRIA ÈPICA AL CAMP DEL SOGORB

El Benicarló va endur-se els tres punts en l'èpic desplaçament a Sogorb (1 - 2) després de disputar una de les batalles més ferotges de la seua història. La cosa va ser molt forta i ha fet córrer abundant tinta de la premsa provincial durant tota la setmana; hi va haver agressions físiques, detencions de la guàrdia civil, escopinades, insults a dojo i pedrades.

El Benicarló va endur-se els tres punts en l'èpic desplaçament a Sogorb (1 - 2) després de disputar una de les batalles més ferotges de la seua història

Coneixent la capacitat de provocació de l'entrenador del Sogorb, Salvador Mut (i a la gàbia), coneixent la tradicional bel·ligerància del camp del Sisterre i sabent l'especial malvolença del públic sogorbí cap al nostre equip, no cal ser cap cervell privilegiat per a deduir per quin costat va esclatar la guerra. No cal que em descriga ningú els gestos exagerats del senyor Mut (i a la gàbia) cap a l'àrbitre tot eixint de la banqueta ni els moviments grollers d'alguns jugadors cap als seguidors benicarlundos. Ho puc imaginar (veure) tot.

Va ser maltractada la moral de mares de jugadors i seguidors, el nostre president va ser víctima d'un cruel marcatge que va culminar en ser agarrat pel coll i el porter sogorbí, un tal Ponce, va insultar contínuament els aficionats benicarlundos fins arribar a sortir-se'n del camp per agredir el pare del jugador Lucas. Absolutament desagradable

La Ven s'ha posat en contacte amb testi-

monis presencials que han acabat de corroborar aquestes impressions. Ilde, el capità benicarlundo, m'ha contat com va ser de maltractada la moral de mares de jugadors i seguidors, com el nostre president va ser víctima d'un cruel marcatge que va culminar en ser agarrat pel coll o com el porter sogorbí, un tal Ponce, va insultar contínuament els aficionats benicarlundos fins arribar a sortir-se'n del camp per agredir el pare del jugador Lucas. Absolutament desagradable. Per acabar-ho d'adobar, la brillant intervenció de la parella de la Guàrdia Civil detenint un seguidor del Benicarló mentre era motejat, difamat i agraudit per l'amorós Ponce. Kafkaia.

Hi ha culpables? Penso que sí, i amb nom i cognoms. El principal provocador d'aquesta situació no és més que el senyor Mut (i a la gàbia). Aquesta despulla futbolística s'ha dedicat a calfar l'ambient dient falsedats, mentides pures i dures, sobre el partit d'anada. Afirmar que el públic benicarlundo va llançar-los pedres (mentida), jura que Alberto Ferrer va fer gestos grollers -botifarres- (mentida) i que Palanques -a qui per cert esperaven en candeleta a Sogorb- havia estat injust en la seua crònica (mentida).

La Federació hauria de posar-hi culle-rada i evitar que vividors com Mut (i a la gàbia), per autojustificar-se, siguen capaços d'estimular episodis semblants.

El Benicarló però va deixar constància altra vegada de com s'ha d'anar pel món i, sense caure en la provocació, va portar cap al poble els tres punts. Això sí, van tornar tots calents i ben carregats de bombo (Castro amb el turmell fet pols i Paquito amb un senyal a la panxa). Ah, i en el sùmmum de tot, el pernil li va tocar a un aficionat benicarlundo, com ha de ser.

Diumenge que ve, a les 17'30, al Municipal de la Carxofa, visita de l'altre temps gallet Nules. Si vosté fos un bon patriota local aniria a rebre com es mereixen els herois de la batalla del Sisterre. Si el Benicarló guanya, que segur que guanyarà, haurà fet una passa de gegant cap a la promoció. El Vilamarxant juga a casa contra el seu etern rival de veïnat, l'Elia, i no les té totes per a fer-se amb la victòria.

en off side

↳ Casalduque

SOM(OS)
VALENCIAN(O)S
DE PRIMERA

El món és una paradoxa. El món del futbol és encara una paradoxa més gran. (Rinus Michels)

Els benicarlundos ens sentim orgullosos de ser qui som, de saber d'on venim, on anem o què volem i, sobretot, què no volem. Però això no sempre és prou comprès pels altres i moltes vegades veiem com no són valorats amb suficiència els nostres ideals. Només cal recordar les nostres arrels, car aquestes es troben íntimament lligades amb les tradicions que han emergit de la saviesa popular, com les Falles o la nostra Feria de Abril (sevillana).

Una clara mostra de la incomprensió que de vegades patim els benicarlundos es dóna quan el C.D. Benicarló acudeix a jugar a pobles del voltant de València o a les zones (encara més) castellano-parlants de la nostra terreta, altrament denominades "la Valencia Castellana". He viscut arribades de l'autocar amb els nostres jugadors i seguidors d'allò més efusives, amb afectuoses salutacions (i cito textualment) del tipus "ya están aquí los catalanes de mierda" o "a ver si ganamos a estos polacos". Aquestes actituds incíviques són absolutament incomprendibles per a un benicarlundo de "pura cepa", que sent com a seua qualsevol comarca del'estimadíssim "reino", inclòs el Rincón de Ademuz, territori germà per antonomàsia.

Sense anar més lluny, aquest diumenge, al camp de la ciutat germana de Segorbe (que aviat serà la nostra capital episcopal), uns aficionats nadius van increpar alguns aficionats del nostre poble amb perles com "a hablar catalán, a Cataluña". Davant aquestes manifestacions tan visceralment difamatòries, tan sols hi ha una resposta possible: explicar-los que nosaltres som més valencians i més espanyols que ningú del món i que tan sols han de fixar-se en una pintada repintada que hi ha a l'antiga fàbrica de la Dupont i de la que ja en vam parlar en aquesta secció.

I és que ho tenim clar i volem que tot-hom se n'assabente: "Abans moros que catalans"

bàsquet

El C.B.Benicarló finalitza la temporada amb derrota

↳ ALEX GOZALBO BELTRAN

El C.B.Benicarló va disputar el passat dissabte el seu darrer partit de la temporada davant el C.B.Moncada. A diferència d'altres partits el conjunt local va realitzar un joc prou equilibrat i va mantenir sèries opcions de victòria fins al final del partit. Tan sols un triple a l'últim segon de l'equip visitant va ser capaç de capgirar el partit, forçant la pròrroga. Un cop en el temps suplementari, l'encontre va ser molt igualat. En l'última acció el Benicarló va desosar de la pilota per modificar el desavantatge d'un punt que senyalava el marcador.

El Benicarló va realitzar un joc equilibrat i va mantenir sèries opcions de victòria fins al final del partit

La mala sort i la passivitat

dels àrbitres enfront tots els contactes no ho van fer possible. Entre els jugadors més destacats va estar Dani Segovia, jugador que va actuar els 40 minuts.

Recerca de nous jugadors i possibles canvis en la direcció de la banqueta, dos aspectes que estan sobre la taula de la direcció.

El C. B. Benicarló haurà d'esperar ara possibles reestructuracions de la categoria per poder mantenir la seua plaça que esportivament ha perdut. Al mateix temps ha d'anar preparant la confecció d'un plantel de major qualitat per a l'any vinent. La recerca de nous jugadors i la possibilitat de fer canvis en la direcció de la banqueta són dos aspectes que estan ara sobre la taula de la direcció.

Una altra derrota per al Mobel Record Benicarló

↳ J.M. CORNELLES "MONCHO"

Fitxa tècnica: jornada 26a
Equips: Mobel Record Benicarló-U.E.Horta

Resultat: 59-72

Anotadores per part del Benicarló: Montse, Pepita (7), Mónica (10), Esther (20), Núria (16) -cinc inicial- Celia, Olga (2), Raquel i Aragonés.

Finalitza el que va jugar aquesta setmana el Benicarló contra la U.E.Horta, on l'equip va perdre una gran oportunitat per a obtenir una victòria per a l'afició.

El Mobel Record Benicarló va perdre una gran oportunitat per a obtenir una victòria per a l'afició

El partit ja des d'un principi va tindre un dominador, la U.E.Horta, que ja en els primers minuts de partit va poder obtenir un bon avantatge que ja no va abandonar fins a la fi dels 40 minuts.

El partit ja des d'un principi va tindre un clar dominador, la Unió Esportiva Horta, que ja en els primers minuts de partit va poder obtenir un bon avantatge

L'equip benicarló va lluitar contínuament per reduir la diferència en contra que tenia, però això no li va ser possible i van haver d'encaixar una nova derrota

L'equip cadet de bàsquet es queda a un pas de la següent eliminatòria

↳ J.M. CORNELLES "MONCHO"

Primer partit

Equips: C.B.Benicarló-Horta Torrent
Resultat 69-72 (34-29)

Anotadors del C. B. Benicarló: Pedrosa (14), Palomo, Vallés (2), Garcia, Cerdá (15), Martínez, Segura (11), Barceló (25), Martí (2) i Domémech.

Segon partit

Equips: Horta Torrent-C.B.Benicarló
Resultat 76-76 (42-42)

Anotadors del C. B. Benicarló: Pedrosa (22), Palomo (12), Vallés (2), Garcia, Cerdá (12), Martínez, Segura (8), Barceló (18), Martí (2) i Domémech.

Després d'estar l'equip benicarló lluitant durant dos intensos partits no va poder obtenir el pas a la següent ronda, ja que davant es va trobar amb un bon equip com és l'Horta Torrent, que es va mostrar molt lluitador, i que no es donava per vençut fins al final del partit.

En el primer partit el dominador del marcador durant gran part del partit va ser el C.B.Benicarló, tenint en el minut 10 de la segona part 12 punts de diferència a

favor. A partit d'aquest moment el Torrent va començar a reduir distàncies fins a empatar el partit en els últims moments i emportar-se la victòria final per només 3 punts. Açò va fer que el Benicarló viatjara a Torrent amb un petit desavantatge, però encara amb moltes possibilitats.

Els dos equips van mostrar mèrits per a merèixer seguir endavant

En el segon partit el marcador va ser molt igualat durant tot el temps, els dos equips obtenien avantatges de 5 o 6 punts que perdien fàcilment. Al final el marcador va quedar en empat i el Benicarló es va quedar tan sols a 3 punts del Torrent en el global de l'eliminatória; va ser una llàstima ja que els dos equips van mostrar mèrits per a merèixer seguir endavant, però finalment només va poder haver-hi un guanyador que per desgràcia no va ser el C.B.Benicarló.

la claca

Al bon temps, bona cara

de ÀLEX GOZALBO I BELTRAN

S'apropa l'estiu. Hi ha dos aspectes que m'ho recorden constantment; el bon temps i la visió del melic de les xiques (plaer prohibit en altres èpoques de l'any). Tradicionalment la gent té més temps lliure per avorrir-se i, a més, una mentalitat més emprenedora i aventurera. És, doncs, l'època ideal per practicar diversos tipus d'esports.

El boom Indurain provoca que els carreteres es plenen d'estranyos aparells en què cal donar als pedals per avançar (quina bogeria!). Aquestes eixides, però, es podrien aprofitar molt més. És un bon moment per començar a conèixer aquelles zones de la nostra comarca que ens són desconegudes. Mai és tard si la dita és bona. Aprofitem per entendre millor la natura que ens envolta, sense haver d'assassinat-la per complir aquest fi.

Per la tarda, un cop Javier Ares ens desperte amb la seua narració del final d'etapa del Tour de França, ens podem

apropar a la platja per fer un poc de natació i jugar al volei. Us asseguro que el sol ja no crema tant i es pot lligar molt millor.

Segurament Antena 3 tornarà a repetir els capítols de "Los vigilantes de la playa" i l'alternativa de veure un altre cop "Verano azul" no et motiva massa. Amb el bon temps surt de casa i munta-t'ho bé amb l'esport!

Per la nit, si encara ens queden forces, sempre ens podem inscriure a qualsevol de les tres grans lligues d'estiu que s'organitzen a la nostra ciutat. Una alternativa seria anar a pescar, compartint amb els estels i els amics la falta de fam d'uns peixos que ens miren amb desafiant picardia.

Ara és una bona època per començar a planificar les activitats de l'estiu. Vigila que no et passe el mateix de tots els anys. Segurament Antena 3 tornarà a repetir els capítols de "Los vigilantes de la playa" i l'alternativa de veure un altre cop "Verano azul" no et motiva massa. Amb el bon temps surt de casa i munta-t'ho bé amb l'esport. Aprofita per perdre uns quilos i per guanyar en salut. Els límits els poses tu, o més ben dit la teua imaginació. Al bon temps, bona cara i és que s'apropa l'estiu.

L'estaca

El mal estat actual de les platges. A veure si haurem de jugar al volei amb sabatilles per intentar mantindre els peus sense ferides. Esperem i no desesperem.

més ràdio

EMISSORA MUNICIPAL BENICARLÓ

Anunciar-te a La Ven
només et costarà
400 pessetes

Bar Madeira

- Bocatas
  - Tapas
  - Sandwiches
  - Hamburguesas...
- Pg. Marítim, s/n
(Junto a la pista deportiva)
☎ 47 38 92 12580 Benicarló

MENDEZ NUÑEZ, 85
TELEFONOS 47 00 75 - 47 50 38
12580-BENICARLO
(CASTELLÓN)

La Ven
el setmanari
no n'hi ha
d'altre

Golosinas Melania

DETALLES:

- Bodas
- Comuniones
- Bautizos
- Bolsas para cumpleaños
- Variadas en surtidos

Dr. Ferran 10 Benicarló

Passa La Ven

MOT ENCREUAT Núm. 35 • per Tísner

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2			■							
3									■	
4		■		■						
5					■			■		
6							■			
7									■	
8				■						
9										
10			■						■	
11		■				■				
12					■					

Horitzontals

1. Tan elegants com vulgueu, però no fan al cas.
2. Pronominal - Remulla.
3. Sol ser una sollicitud abundantament argumentada - Amb una ena, cap al rengle de sota!
4. Una e. Seguida d'una u - Un home amb vocació de bèstia de càrrega.
5. Espècie - Regicida - Interjecció.
6. És una gramínia - Hi va una de - Ara fa molts anys, aquí hom hi veia la ràdio.
7. Ja estava llest el procés, va sorgir un imprevist i va caldre recomençar - Ara la solitària és una i.
8. En aquest moment - Té naturalesa d'excessos de tota mena.
9. Posat a degradar-se, àdhuc ha desaparegut el seu camí - Esvoranc.
10. Símbol químic - Teixit ple de subtileza - Res no ha fet córrer tant la gent.
11. Planteu una e en aquest quadret - Garratibat - Napoleó hi va apallissar els prussians.
12. Destorb - Fets, circumstàncies.

Verticals

1. Evocarien coses passades.
2. Etilè - Garbellar - Una o.
3. Hi va una te - Fa referència a una bola molt grossa - Viu, existeix.
4. Coff - Jura quan neix - Sol ésser petit i arrodonit.
5. En la part posterior - Duu quelcom damunt el cap.
6. Pobrissones, són incapaces d'inventar res! - Hi va una ce.
7. Adjectiu relatiu - Corresponia polidament.
8. Fa forats - Escolleixi - Té fe de vida.
9. Article de primera necessitat - Alguna vegada duu ulleres - Veig, observo, descobreixo, en pronominal.
10. Guardaràs les festes de guardar.

Solucions de l'anterior:

Horitzontals: 1. Quadratura. 2. Ultramarí. 3. Itrica. Ebe. 4. Deia. Gotes. 5. Ir. D. Rp. Rc. 6. Eixerit. Ea. 7. Sou. A. Arns. 8. Pragmàtics. 9. Amnistia. E. 10. Set. Neulit. 11. Sn. Aal. Loa. 12. Atribolant

Verticals: 1. Quidiespassa. 2. Ulteriorment. 3. Atri. Xuant. R. 4. Diade. Gi. Ai. 5. Rac. Ramsnab. 6. Amagri. Atelo. 7. Ta. Optatiu. L. 8. Uret. Rialla. 9. Riberebc. Ion. 10. A. Escassetat

AGENDA CULTURAL

EXPOSICIÓ I CERTAMEN DE PRIMAVERA
 Pintura catalana segles XIX-XX. Galeria d'art Le Nain. Fins el 28 d'abril.

IX FESTA PER LA LLENGUA 96

Diumenge 28 d'abril a Borriana: tallers, para-detes, escenari a disposició dels participants, dinar de pa-i-porta i espectacle infantil. Organitzada per Escola Valenciana - Federació d'Associacions per la Llengua.

ASSOCIACIÓ DE LA DONA

* Dissabte dia 27, a les 5,30h. sortida del viatge "La ruta dels conquistadors" des de la plaça de Sant Bartomeu

XVI CICLE DE CONCERTS DE PRIMAVERA 96

* Dissabte 27 d'abril, a les 20,00h. a l'auditori municipal, gran concert de la **Banda de música juvenil**

* Diumenge 28 d'abril, a les 19,00h. a l'auditori municipal, **concert de vent a càrrec del València Brass Quintet**

* Dimarts 30 d'abril, a les 19,00h. al temple parroquial de sant Bartomeu, **concert d'orgue i trompeta**

* Dimecres 1 de maig, a les 12,00h. al centre geriàtric assistencial, **concert de la Banda de Música "Ciutat de Benicarló"**

I SETMANA DEL LLIBRE A BENICARLÓ

* Divendres 26 d'abril:

- **Presentació oficial de la col·lecció de poesia Beni-gazló.** A les 19,00h. a l'Ajuntament de Benicarló

- **Lliament del XI Premi de Contes Infantils Carmen Segura,** a les 20,30h. a l'auditori municipal

* Diumenge 28 d'abril:

- **X Mostra Local del Llibre.** Al passeig Ferreres Bretó de 10 a 20h.

- **Tertúlia oberta d'escriptors.** Al passeig Ferreres Bretó a les 12,00h. Hi participaran: José Luis Guzman, Jaume Rolíndez, Josep M. San Abdon. Joan Gregori, Vicent Coll, Nieves Salvador, Mayte Andrade, Vicent Messeguer, José C. Beltran, Jaime Gascó, Josep Igual, Manuel Garcia Grau i Francisco Pastor. Coordinen: J. Palanques i V. Ferrer.

* Dimarts 30 d'abril: **Presentació del núm. 13 de Passadís, quadern de lletres,** a càrrec de l'Associació Cultural Alambor. A la Sala de conferències de la Caixa Rural de les 20,30h.

NI CREIX NI MEIX

✍️ JOAN GREGORI ALBIOL

De nanos i cabuts

Hi ha un tema que he comentat reiteradament amb alguns amics i amigues membres de la Colla Geganterera de Benicarló. En totes les ocasions però, he estat jo qui ha destapat la qüestió, de tal manera que algú deu haver arribat a identificar en ella una dèria personal meua. Puc assegurar-vos que no és així, no es tracta de cap *casus belli* sinó d'una mera puntualització lingüística que, a causa de l'excés de treball, deu haver-se-li escapat al responsable del Gabinet de Normalització Lingüística del nostre Ajuntament. Diverses vegades he manifestat a companys de la Colla el meu parer respecte la impropietat del substantiu *cabut* per identificar els nans que acompanyen els gegants. Jo no m'atreviré a qualificar-lo d'*incorrecte* sinó que em limitaré a mostrar una sèrie —breu— de referències que potser faran palés com és de desafortunada aquesta opció tant des d'un punt de vista diacrònic com si ens atenem a la parla actual de la nostra zona. Heus-les aci

El *Diccionari Català Valencià Balear* d'Alcover, Moll i Sanchis defineix com a **nan**, **-a** *cadascun dels homes o nois que amb els caps ficats dins grans caps grotescos de cartó que els donen aspecte de curts de cos assisteixen a la processó del Corpus i a altres festes populars ballant i fent evolucions per a diversió de la gent*. Per altra banda, el mateix recull lexicogràfic no dona sota l'entrada **cabut**, **-da** cap accepció semblant sinó d'altres igualment conegudes a casa nostra com són: 1. *que té el cap gros* 2. *peix de la família dels pèrcids* i 3. *caparrut, tenaç en els propòsits o opinions* (*Gandesa, Tortosa, Maestrat i tot el P.V. en general*). A tots ens són familiars, no?

Ballar-li a un els nanos o fer ballar els nanos (davant algú), significa, segons Coromines, adular-lo, obsequiar-lo sorollosament, i és usual a tot el P.V.

El *Diccionari Etimològic i Complementari de la Llengua Catalana* de Joan Coromines defineix **nan**, **-a** com *diminut en la seva espècie* i aporta les primeres documentacions de la paraula en les obres dels nostres clàssics R. Lull, *Curial i Tirant lo Blanch*. Després afegeix que *aquesta forma apareix aplicada als nans grotescos que fan part de les processons religioses i s'usa en la fraseologia*. I és la fraseologia, les frases fetes que tant caracteritzen la parla més genuïna de cada zona, quasi de cada poble, que ens dona exemples diversos i ben populars: **ballar-li a un els nanos o fer ballar els nanos (davant algú)**, significa, segons Coromines, adular-lo, obsequiar-lo sorollosament, i és usual a tot el P.V.

Un exemple alhora proper i atent a la tradició és el que extraiem del llibre de Salvador Guinot *Escenes Castellonenques*, publicat per primera vegada a Castelló el

1900 amb el títol de *Capolls mustigats*. Fixem-nos com (almenys dins la processó!) no n'hi ha cap, de *cabut*: *Les dances dels arets, cavallets i nanos estan corrent la vila, alegrent el veïnat i omplint el colmo la vanitat de les dones dels regidors al ballar-los els nanos, o els cavallets, davant les seues cases en senyal d'acatament i pleitesia* (del conte *Cunegildo*).

Seguim a Castelló però ens remuntarem uns anys. En un extracte de pressupost municipal de l'any 1783 que va publicar Juan A. Balbás (*Casos y cosas de Castellón*, Castelló, 1884) podem llegir quina era l'assignació anual als qui s'encarregaven de l'entremés: *A los que llevan los gigantes (sic) i enanos.....18 lliures*. Anem ara a València i a la *Relación y explicación histórica de la solemne procesión del Corpus* (València, 1873) de Manuel Carboneres. A les pp. 63 i següents transcriu la que és, segurament, la primera notícia dels nanos de la ciutat en un inventari de l'any 1584. En ell, s'hi registraren de manera detallada *totes les robes i adreços de vuit gegants i dos enanos*.

Nanos anomenen sistemàticament aquests personatges els documents amb què J.M. Borràs i Jarque forneix la seua *Història de Vinaròs*

Nano és també l'únic nom que recull, des de la primera menció el 1774, l'excel·lent treball de Ricard Solana i Valls *Llibre de Gegants i altres entremesos de Reus* (Reus, Carrutxa, 1987) i *nanos* anomenen sistemàticament aquests personatges els documents amb què J.M. Borràs i Jarque forneix la seua *Història de Vinaròs* (1928).

Acabem amb un breu itinerari entre diccionaris que potser és el camí que ha conduït a tan lamentable elecció. Fixem-nos en la cinquena accepció que el recent *Diccionario de la Lengua Española* de la R.A.E. registra per al mot **cabezudo**: *Figura que resulta de ponerse una persona una gran cabeza de cartón, lo que le da la apariencia de enano. Suelen acompañar a los gigantes en alguna fiestas*. Significativament, sota **enano** no recull la referència al personatge del folklore. Ara, si alertats per un amic ben intencionat que **cabessudo* és un flagrant castellanisme en la nostra llengua, anem a buscar l'equivalent valencià al diccionari sempre tan amanós de F. Ferrer Pastor, ens trobarem amb: **cabezudo**: *adj. cabut*. I ens quedarem tan amples!

Crec que no cal fer més explícita la qüestió. Esperem —i no desesperem, tampoc— que algun foraster benhumorat no ens canvie el gentilici de caduferos que tant ens honora per algun altre més avinent al capteniment actual de la ciutat davant les pròpies tradicions.